

Hoi volgers,

Zie hier weer een verslag van de Joker op de Franse wateren.

We naderen al aardig het toppunt, in hoogte dan, van onze reis.

Lees het al je wilt, verwijder het, als je denkt, alweer zo'n epistel.

Met ons is alles goed. We hebben topweer! Jullie ook?

Groeten van Tine en Theo.

Vakantieverslag 5

Zondag 4 juni. Pinksteren.

Zijn we gisteravond zonder problemen gaan slapen, als we wakker worden zitten we er midden in. Als ik uit mijn bed kom doe ik altijd meteen de radio aan. Die wil het nu niet doen. Staan de schakelaars wel goed? Theo gaat op onderzoek uit. De accuspanning is te laag. Even de motor gestart en de meter geeft aan dat de accu vol is. Maar als de wc wordt doorgetrokken slaat alles weer op stil. De technuten zijn in de buurt. Jaap en Eric zaten allebei in dit werk, dus hulp is gauw aanwezig. Na detecteren en elimineren blijkt toch dat de accu aan zijn eind is. Gelukkig hebben we nog een aparte startaccu en de mannen leggen de stroom om. Varen kunnen we, de koelkast en andere elektrische apparatuur blijven het doen. Zo gauw als we in de gelegenheid zijn, moeten we er een andere accu in zetten. We zijn nu te kwetsbaar. Vervolgens komt Eric met de mededeling, dat sluis nr. 2 van vandaag een bloksluis is. Dat betekent, dat er gewacht wordt met bedienen, tot de sluis vol is. Dat is vanwege het feit, dat er te weinig water hogerop in de Maas is. Vooral de sluizentrap bij Foug heeft waterproblemen. Nou krijgen we dat!!! Hebben we eindelijk mooi weer, gaan we nog verlangen naar regen. Het schijnt, dat als het een dag regent, de waterproblemen zijn opgelost. Hopen we daar nu op? Wat een verschil met vorig jaar. We gaan door. We zien wel waar we stranden. Wellicht is het probleem al opgelost als we ter plekke zijn. Het weer is nu een stuk kouder en de lucht is zwaar bewolkt. Is er regen op komst? Stiekem hopen we dat het niet hier maar elders valt.

Een half uur later dan gebruikelijk gaan we van start. Al na 10 minuten krijgen we de eerste sluis. Eric en Rita gaan vandaag op kop. Dat betekent, dat zij de rottigste plek in de sluis hebben. Maar het gaat allemaal goed en zo doen we vandaag 6 sluizen. Bin sluis nr. 3 wil de deur bij het uitvaren niet helemaal goed open. We kijken wat er aan de hand is, maar kunnen geen mankement ontdekken. De deuren staan wijd genoeg open voor ons, om uit te varen. Als ik bij het uitvaren achterom kijk, zie ik, dat de sluis nu op dubbel rood staat. De hulptroupen zijn dus ingeschakeld en zullen de sluis weer bedrijfsklaar maken. Makkelijk toch, zo'n automatisch systeem..we gaan vandaag met deze sluizen weer 14, Meter omhoog.

In totaal zijn we, van huis uit, nu 170,79 meter gelift.

In Dun sur Meuse, het doel van vandaag, vinden we een uitstekend plekje aan de steiger. Na het gebruikelijke koppie gaan we de berg op. Daar staat een klein kerkje en vanaf het uitkijkpunt daarvoor heb je een fantastisch zicht op de Maas en de Vallei. De kerk is een allegaartje, aan de binnenkant. Veel beelden, her en der neergezet, van alle heiligen tot uiterst moderne sculpturen. Het orgel is in de eerste wereldoorlog al ontmanteld, en en pijpen zijn blijkbaar aan Maarten gegeven. Geeft een troosteloze blik. Het kerkhof is al zo oud als matuzalem. Zo ook de graven. Half in de grond, half erboven. Wat wil je ook, een graf moet hier gehakt worden,! Wat vooral bijzonder is, op de grafzerken staan heel veel gedachtenis plaatjes. 'S langs wijs, ' langs eer, moet je maar denken.

We krijgen een klein regenbuitje. Niet genoeg om de sluizen op niveau te brengen. Ook nu kunnen we even in de kerk schuilen. Maken we daar een gewoonte van?

Terug bij de boot komt de havenzangeres nog even langs om geld te halen. €9,00 dit keer, incl stroom en douche. Waar vind je het nog?!

Het is zondag, dus gaan we uit eten. Het chique restaurant zit bomvol, en belanden bij de Italiaan. De serveerster heeft een aardige boezem, en die wil ze laten zien ook! Jaap is wel meegekomen, waar voelt zich niet goed. Hij wil niet eten, alleen een flesje water.

Het eten is prima en de sfeer uitstekend. We nemen de route voor morgen even globaal door. Nu komen n.l. de handbediende sluizen. Hoe kunnen we dat het beste aanpakken. We zien het wel. Gevoed en tevreden gaan we naar de boot. Daar proberen we de WiFi, het doet het!!! En dan werken we de mail en de financiële zaken nog even af. Nu kunnen we blij naar dromenland. Welterusten.

Maandag 5 juni.

Om half negen komt Cobi zeggen, dat Jaap vandaag niet meedoet. Te beroerd om zijn bed uit te komen. Ze vinden het prima als wij vandaag doorgaan, zij sluiten in Verdun wel weer aan. Maar dat doen we natuurlijk niet. Ook wij willen best een dagje blijven liggen. Met Eric en Rita drinken we koffie en bespreken de mogelijkheden. Lopen of fietsen, op jacht naar een accu? Het wordt fietsen. In het havengebouw vinden we info over de omgeving en ook fietsroutes. Die nemen we mee en kiezen er een van 40 km. Op de elektrische fietsen moet dat een eitje zijn. We nemen de afslag, die de route, volgens ons, aangeeft. Niet goed dus, we komen op een graspad naast het Maaskanaal. Gras, kuilen, takken. Het eindigt op de volgende sluis. Dit is de eerste sluis, die morgen met spierkracht open moet. Er staat een jongeman en we vragen, of hij weet hoe we een en ander het beste kunnen doen. Hij zegt, ik ben hier morgen ook en ik laat jullie er door. Op alle handbediende sluizen blijkt een mannetje te staan. Ze helpen je er dus door. Een zorg minder voor ons. Want spinazie is hier niet zo best te koop dus de spieren moeten zich nog wat ontwikkelen.....! De fietstocht gaat verder, nu over de weg. Da's dan weer het andere uiterste. De auto's razen om ons heen. Nu merken we pas dat de Ardennen best wel hoog zijn. Het gaat flink bergop. Eric heeft een fiets met een aangepaste accu. Die weegt wel extra veel. Maar naar beneden gaat het met een rotgang! Wel oppassen, we moeten niet op straat belanden. Bij Sivry sur Meuse kunnen we de Maas weer oversteken. Door het Maasdal fietsen we terug. We bezoeken en begraafplaats van, in 1914-1918, gesneuvelde Europeanen. Kaarsrecht staan de kruizen in het gelid, een militair waardig! Oorlogen worden niet door moeders verzonnen. Zoveel zonen liggen hier, daar breng je ze toch niet voor ter wereld? Dan vervolgen we onze weg en hopen op een restaurantje o.i.d. om iets te eten of te drinken. Pas een kilometer voor onze finish lukt dat. Eten kan niet meer, de kok is al naar huis. Dan maar ice tea. En dan gaan we weer naar de boot. Relaxen. Met Jaap gaat het iets beter dus wie weet kunnen we morgen verder.

Theo heeft nu even tijd om het navigatieprogramma op de computer wat aan te passen en we kunnen wat lezen. We face timen met Nico en femmie. Daar is alles prima. Ilse en Paul zijn helaas niet thuis. Later maar weer proberen. Na een lekkere maaltijd uit eigen keuken doen we 's avonds nog een koppie met Eric en Rita. Zij hebben fotomateriaal meegebracht van hun vakantie in IJsland. Mooi om te zien. Zo vliegt ook deze avond weer om en gaan we voldaan slapen.

Dinsdag 6 juni

Om half negen komt Jaap zelf bij de boot om te zeggen, dat hij "er weer is" maar het regent pijpenstelen. Aan de ene kant kunnen we dit goed gebruiken, goed voor de vulling van de sluizen, maar om zo te varen en 9 sluizen te doen, dat is niet erg prettig. We hebben om half 10 koffie en

palaver op de Maritiem. Eric zegt dat het na 12 uur weer droog zal zijn. Goed bericht. Gaan we eerst boodschappen doen en daarna van start. Dan kunnen we, gezien de tijd niet helemaal in Verdun komen, maar zijn we alweer een heel eind in de richting. Er is een goede super, dat kunnen we onze voorraad wel aanvullen. Theo en Eric gaan naar de plaatselijke garage voor een accu. Maar een AGM accu is er niet te krijgen. Dan maar verderop kijken.

Net als we willen vertrekken meert er een boot achter ons. Een zeer praatgrage schipper, die hier al jaren komt vertelt ons, dat er in Conservoye, waar we naar toe willen gaan, helemaal geen goede afmeermogelijkheden zijn. Verder, maar ook dichterbij is er geen kade o.i.d. Wat doen we.? Gezien de weersverwachtingen, regen, wind en onweer, besluiten we, toch maar te blijven waar we zijn.

We maken een lunch, lezen een boek, en relaxen verder de dag door. Theo kijkt na het eten toch nog even onder de vloer. Weer is er wat nattigheid. Dat moet toch bij de watertank vandaan komen. Inspectie dus. En jawel, uiteindelijk ontdekt Theo een lek bij de aansluiting van de waterinvoerslang en de watertank. Dat kunnen we niet zomaar dichten. Maar als we de tank niet helemaal vol doen bij het vullen, moet de wateroverlast over zijn! Voor een koppie en een keezje gaan we naar de burens. Het team Theo en Jaap staat het hele spel op winst. Maar uiteindelijk gaan Eric en Cobi met de overwinning aan de haal. Weer een vakantiedag voorbij. Maar nog velen te gaan.....!

Woensdag 07 juni

Omdat de eerste sluis van vandaag op 5 minuten lopen ligt en de sluiswand weer hoog is, hebben we gisteravond uitgedokterd, dat het handig zou zijn als de meisjes met de lijnen naar de sluis lopen en de heren de boten in de sluis varen. Dan kunnen we de lijnen van bovenaf aangeven, en hoeven we geen trap op te klimmen. Zo gezegd, zo gedaan en het werkt prima. Dit is voorlopig de laatste automatische sluis. Nu komen er zo'n 20, die bedient worden. Bij de eerst komende sluis is dat gelijk al relaxed. De lijnen worden aangepakt als we ze met de pikhaak een eind omhoog aangeven. Er staan studenten op de sluisen, die die voor een aantal maanden doen. En ze krijgen spierballen.....ze hebben geen sportschool nodig! Reken maar uit... 2 . sluisdeuren opendraaien, bukken of door de knieën om de lijnen aan te pakken, sluisdeuren dichtdraaien en de 4 rinketten dichtdraaien, naar de hoge deuren lopen, de 4 rinketten een voor een voorzichtig open draaien, dan de 2 sluisdeuren weer een voor een opendraaien. Voor al deze gymnastische oefeningen belonen wij ze met een fooi. Au revoir en wij gaan weer verder. Negen sluisen doen we zo vandaag.

We varen vandaag naar Verdun, de stad waar in de oorlog van 1914-1918 het centrum was van de Fransen en geallieerden. De meest bizarre veldslagen zijn hier geweest.

Meer dan 700.000 soldaten in allerlei rangen en standen zijn hier begraven. Vlak voor Verdun varen we langs een militaire begraafplaats. Ontelbaar veel kruizen in het groene gras. Wat een verspilling van levens! De steiger aan de boulevard is geheel bezet. Wij kunnen aan de kade aan de overkant nog een plekje vinden en ook voor de Nehallenia is nog plaats. De Maritiem meert aan de boulevard naast de Anna, een sleepboot uit Holland, af. Iedereen weer blij. Na een borrel en het eten gaan we nog even de wal aan om de stad te zien. Gelukkig straalt de stad geen negativiteit uit. De gebouwen zijn keurig verzorgd. Er staat weinig leeg. Het is nu rustig in dit gedeelte. We gaan vlak bij de boulevard zo'n 70 trappen op en komen bij het hoge monument voor de vrede. Een lange obelisk, met de tekst: dit nooit meer! Helaas wordt hieraan nooit gehoor gegeven en gehandeld. We lopen langs de kathedraal en de citadel. Dit zullen we morgen nog eens gaan zien. In de citadel is een museum achtige tentoonstelling. Langs de boulevard is het gezellig druk, veel jonge mensen, waarvan ik dan denk, dat ze hun overgrootvader nooit gekend hebben. De sfeer hier is mediterraan gezellig. Op een terras drinken we een bakkie. Op de boot kletsen we nog wat na en bespreken de mogelijkheid, hier in Verdun een accu te scoren. Eric en

Rita doen later nog hun best om via internet wat adressen te vinden. Wij doen onze luiken dicht en dromen onze dromen.

74 sluizen gehad, 193,94 meter omhoog
2,62 per sluis

Hoi allemaal,

Het verhaal is nog niet af. Hier vervolgverhaal nr. 6

Met groetjes vanuit Toul

Theo en Tine

Vakantieverslag 6

Donderdag 8 juni

Eric en Theo hebben afgesproken, om half negen te bespreken, waar of wanneer er een accu gehaald kan worden. Eric heeft op internet een auto bedrijf gevonden, waar ze de AGM accu's, die wij zoeken, in het assortiment hebben. Dat is zo'n 5 km. hier vandaan. Of we kunnen doorvaren naar Toul, daar is een boot benodigdheden winkel, wellicht heeft die de accu. Eric belt naar Toul. Maar degene die ze daar kunnen leveren is te groot. Die past niet in de ruimte. We zijn voor de koffie uitgenodigd op de Maritiem en op weg daarnaar toe komen we langs het VVVkantoor. We gaan naar binnen en Eric en Theo, nou ja, Eric dan, die spreekt frans, leggen het probleem uit aan de man achter de balie. Die gaat voor ze bellen. Op dat moment gaan Rita en ik verder met wat informatie van Verdun in onze tas. We steken de brug over bij het prachtige monument voor de gevallen Franse soldaten. Alle soorten strijdkrachten zijn in de figuren afgebeeld? Als de mannen ook bij de Maritiem arriveren, hebben ze het adres van de accu handelaar, en informatie over de bus ernaar toe of het nummer van een taxi bedrijf. Ze besluiten een taxi te nemen. Daarvoor moeten ze naar een plein. Er staat op dat moment geen taxi. Ze lopen bij de bus informatiediensten naar binnen, de man vraagt, waarom gaan jullie niet met de bus? Hier vertrekt ie binnen 3 minuten en bij de uitstaphalte moet je nog 50 meter lopen. Dus doen de mannen dat en voor €1,00 brengt de bus ze 5 km. verder. Gelukkig hebben ze in het bedrijf de accu die de mannen op het oog hebben, dus die nemen ze mee. De dame in de winkel laat de eer aan de heren, om de accu uit het rek te pakken. Snap ik wel. Dat ding weeg 29 kilo! Na betaling kunnen ze vertrekken, maar moeten dan nog even op de bus wachten. Rita krijgt een telefoontje, of we met het kleine karretje, wat ze aan boord hebben, de mannen bij de bushalte op willen halen. Dat is tegenover de VVV. Maar de chauffeur van de bus zet ze bij de brug, waar we bijna onder liggen, af. Wij weer terug met het karretje, want dat hebben ze toch nodig om van de brug weer bij de boot te komen. Warm tochtje geweest! Even wat fris en wat eten en dan gaan we op sight seeing in Verdun. Het inpassen van de accu in de boot komt vanavond wel. De citadel is natuurlijk koel, zelfs wat koud. We stappen in een treintje voor 9 personen en we glijden langs diverse voorstellingen. Soms zijn het filmbeelden, we rijden langs de keuken en door de mess, door de slaapzalen en de ziekenzaal. De film verhaalt het dilemma waarin de staf zich bevindt. In de loopgraven sterven de soldaten als ratten, bij de staf zijn er enkelen die het toch belangrijk vinden dat de laarzen en knopen van de soldaten glimmen. Eten is er eens in de twee dagen en bevoorraden is moeilijk.

Ook komt er nog en voorstelling van het kiezen van de onbekende soldaat.

Er stonden destijds 8 niet geïdentificeerde soldaten gekist in de citadel. Een van de mannen had de eer, de kist te bepalen, waarin de soldaat lag, die als onbekende soldaat onder de Arc de Triomf in Parijs zou worden begraven. Moeilijke beslissing, maar hij nam alle cijfers van zijn regiment, telde ze bij elkaar op en kwam zo op 6.

Die soldaat ligt nu nog altijd in Parijs. Na de citadel bezoeken we de kathedraal. Een zeer imposant gebouw in verschillende lagen. Aan de voorkant, een trap af, was de Maria kapel. Heel fijntjes, het mooiste vertrek van de hele grote kerk. En passant namen we van Verdun nog heel wat kiekjes van mooie plekjes. En de middag werd besloten met een drankje op een terras op de boulevard. Later kwamen Eric en Jaap de nieuwe accu installeren. Ieder deed waar hij goed in was en in een weliswaar warm uurtje was het gefixt. We aten een frietje op de wal en deden koffie en een keezje op de Maritiem. Winst voor team RenT. Tevreden naar bed.

Vrijdag 9 juni

Vandaag varen wij voorop. Maar dat is met de handbediende sluizen een makkie.

De sluismeester op sluis 19 pakt netjes de lijnen aan. De achterlijn ligt wat lastig, maar wellicht lukt het. We liggen wel bijna met onze boeg tussen de deuren. Het is wat krapjes, zo met z'n drieën in de sluis. De sluismeester, die, zo blijkt, Hollandse voorouders heeft, kan zelfs nog in het Nederlands tellen. Hij zegt dus, dat de sluizen die volgen, te krap zijn met 3 boten erin. De maritiem is laatste boot vandaag, die laat zich oplopen en gaat met een andere boot, ook een Nederlander, de volgende sluizen in. Het weer is regenachtig. Een enkele sluisbui, maar over het algemeen toch een goeie dag. De Maas is hier even vaak een kanaalpand als de rivier. Soms ligt het dicht bij elkaar, soms zit er veel vallei tussen. En de natuur is prachtig. We gaan onder een zeer lange brug door. Rood en grijs gekleurd. Dat zijn de kleuren van de TGV. Bijna zijn we onder de brug, of de TGV gaat met een enorme snelheid voor ons langs. In het water is het soms een gespetter van jewelste. Maar als we dan bij de plek zijn, is er niets te zien. Wel zien we ratten overzwemmen. Groot en klein, kleine eendjes zien we hier niet, Zeker door de ratten verzwolgen. Ons eindpunt van vandaag is St. Mihiel, een aardig groot dorp. Als we aankomen ligt de toch wel kleine steiger al behoorlijk vol. Onze boot past er nog net tussen. De Nehelennia gaat naast de Belgische boot, in Verdun ook al voor ons lag. Voor de Maritiem is er wel een plekje naast de Joker. Een uurtje na ons arriveert de Maritiem. Net zitten we aan de koffie/thee, of ook de Anna, de sleepboot, waar Jaap en Cobi in Verdun naast hebben gelegen, steekt de boeg om de bocht. Die wordt weer afgemeerd naast de Maritiem. Gelukkig is het windstil en geen stroming, anders zou het niet gaan. Meestal gaat de grootste aan de wal en de kleine ernaast, nu is het omgekeerd. Hopelijk hoeven we vanavond ons bed niet uit, als het begint te waaien of zo. Er valt een jonge duif in het water achter de Joker. Zeker net uit het nest en nog niet vliegvaardig. Theo vist hem op en zet hem op de achterplecht. Hij ligt er amechtig bij. Helaas voor de duif wil Theo geen mond op bek beademing geven. We houden het wat in de gaten. Hij knap gedurende de avond wat op maar wil nog niet verder vliegen. Rustig laten zitten, al wordt het steeds smeriger onder het dier.

Een wandeling, eten maken, koffie zetten, wat lezen, je hebt het maar druk op zo'n schip. 's avonds is iedereen, ook de bemanning van de Anna, op de Joker voor koffie en een borrel. En zo toen werd het toch nog laat...!

Zaterdag 10 juni

De duif doet het nog steeds. Als we kijken vliegt hij naar de meerlijnen van de Nehalennia en zit daar te schommelen. Toch wat onrustig, hij klimt verder naar de stootrand en blijft daar voorlopig zitten.

De maritiem en de Anna gaan voorop. Zij maken om kwart voor negen los. We hebben vandaag 10 automatische sluisen te gaan en komen dan op het hoogste punt van onze reis, de plek waar de Maas en de Moezel samenkomen. Waarschijnlijk gaat de sluis pas om 09,00 uur open, maar je kan maar beter de eerste zijn! Als wij om kwart over negen bij de sluis komen, varen zij juist uit. De duif heeft intussen het hazepad gekozen. De sluis sluit zich niet direct. We varen even achteruit om de activatiepaal weer aan te zetten. Daarop reageert het systeem en ook wij "nemen" de sluis. We varen ook nu weer door een prachtig, parkachtig landschap. Op de kaart staat ook een tunnel, maar dat blijkt een lange brug te zijn. Hoeven we de lamp niet voor tevoorschijn te halen. Sluis 9 kunnen we zonder problemen door. Maar als we bij sluis 8 komen willen de deuren niet open. Nogmaals op het systeem drukken helpt niet. Rita belt met de storingsdienst. Omdat we denken dat het wel lang zal duren, proberen we zo dicht mogelijk bij de wal te komen en maken we met de meerpen de boot vast. Het is hier wel,ondiep, we liggen met de achterkant op de bodem. Net als de Nehalennia naast ons is afgemeerd, gaat de sluis open. Gelukkig. Op naar de volgende. Sluis 7 kunnen we zo invaren. De deuren sluiten zich achter ons. Maar dan komt er geen water van voren. Daar liggen we dan. Het is warm zo volledig uit de wind. Ook nu piepen we een monteur op. Die is er met een kwartiertje, maar kan het euvel niet echt vinden. De achterdeuren gaan open en dicht.....open en dicht.....open en dicht. Hij laat wat water in van voren en hoopt dat de blokkade zo wordt opgelost. Ook niet. Hij belt zijn chef om samen het probleem te bespreken, maar voordat die er is schut hij ons handmatig. Gelukkig, je moet er toch niet aan denken een heel weekend in de sluis te liggen...! We varen door complete waterplant velden. Vanavond maar even de sierpot checken! En het water is helder..... je kunt de bodem zo zien., ook al is het 1,80 meter diep.

De verdere sluisen gaan probleemloos. Alleen sluis 2 geeft nog problemen. Bij sluis 3, onze honderdste sluis op deze reis, was de monteur bezig met zijn, zoals Theo dat zegt, zijn machinale rollator (grasmaaier). Hij maakte uiteraard een babbeltje met Rita en zegge toe, er snel te zijn als de overige twee sluisen problemen zouden geven. Toen Rita hem belde omdat sluis twee niet open wilde, was hij zo ter plaatse. Ook nu schutte hij ons handmatig. En toen waren we bij sluis 1, het hoogste punt. Die ging zonder moeilijkheden en bij het uitvaren gingen we gelijk vanaf de Maas het Marne Rijn kanaal op. We zien een aanzicht kaart! Een strakblauwe lucht, een mooie vaart met super helder water. En bijna geen waterplanten!

We zijn nu op 246 meter hoog. Vanaf nu gaan we met de sluisen naar beneden.

Doordat we bij de sluisen wat vertraging ondervonden zijn we best wel laat op onze eindbestemming van vandaag, pagne sur Meuse. We drinken een aankomst- frisje en praten de dag door. Prima gegaan. Morgen gaan we weer verder naar Toul. We beginnen de dag dan met de tunnel van 1500 meter! We zijn er klaar voor!